

ბაზითი ღირს:

თვე	მ. ა.	თვე	მ. ა.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	6 25	2	2 75
7	7 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შუბრი

ივერი

„ივერიის“ ტელეფონი № 227

„ივერიის“ ტელეფონი № 227

თავად კონსტანტინე მალაქიძე და კვინა ანასტასია მირიანის ძე უკვე დაკრძალნი, აცნობენ რა ნათესაურ და ნაცნობთ, რომ წლის გამოთხოვბა ასული მათის კნიაინა

ელენე კონსტანტინეს ასულის გურიელისა

დანიშნულია თითხმეტს მომავალ ოქტომბრისათვის, სხობენ მობრძანდნენ სასალოაზოდ ს. შებოქედა უკანასკნელ გამოთხოვბისათვის.

სუთშაბათს, 5 ოქტომბერს, თავა-საზურათ თეატრში დიუწყებს წარმოდგენის გამართვას დრამატული დის პეტერბურგის სამხედრო-ტრო თეატრების არტისტის

მ. ვ. დალსკინსა

მსურს ვეიდიო კავკასიისა

სოფლის აუთიქი

აღრესი: ქუთაისი. ბალახაიანს ქ. სრდინს ადგილს ქსენოფონს (3-3)

ფსი რჩევა-დარიგებისა 50 კაპ., ოპერაციები—მორიგებით. კროტი 4 მ. დღე და ღამეში, ერთი კროტი-დარიბთათვის უფასო.

კუკა, ნიკოლოზის ქუჩა, სახლი სავანაშვილის, № 21 (განსვლავის ქუჩის პირდაპირ).

ტელეფონი № 274.
დირექტორი სამკურნალოსი მისილ ზედმედიანი

მ. ბ. პარანინაჰი—11-1 ს. გაუკეთებს სახლის მსურველთ მას-სასუს* აუცილის ყველის და გამართვას სექციო გენსასტკას ექიმის დანიშნით.

დარეკტორი სამკურნალოსი დოქტორი მედიცინის სავანაშვილის. Первая частная лечебница—д-ра Навасардяна. Тифлиси, противъ памяти. Вороцову.

სასწავლებელი და პანსიონი

ა. ტერ-აკოფოვისა

შესდგება ერთი მისამსახრედ და ოთხის გიმნაზიურ და რეალურ კლასებისაგან, რომელნიც პროგრამით შთავრების გიმნაზიებისა და რეალურ სასწავლებლების იმავე კლასების პროგრამებს უღრის.

ამხადებს მოსწავლეებს გიმნაზიებისა, რეალურ სასწავლებლებისა, კადეტის კორპუსებისა, იუნგრის სასწავლებლებისა და სს. სასწავლებლებსა.

სკოლაში ასწავლიან აგრეთვე მუსიკას, ბალეტსა და ხატვას; ქართულ ბეჭეტს ქართულ ენას განსაკუთრებით მასწავლებელი ასწავლის უსასყიდლოდ.

ადრესი: განთავს ქუჩა, № 11, (გუთა შესაშე გიმნაზიის მახლობლად).

ტვილისის კერძო სამკურნალო

მკურნალის

მიხილ გედეგანიშვილისა ავადმყოფებს იღებენ ყოველ დღე კეთილ დღეებს გარდა

ღილით:

- 3. ი. ზიზინაჰი—კბილის სწეულებანი, 8-10 საათ.
  - მისილ ზედმედიანი—ნერვებისა და წმობა ელექტრონი—9-10 საათ.
  - 6. ა. შულინი. ყურისა, ყელისა და სტვირისა—10-11 საათ.
  - ი. პ. ახალშენიშვილი—კბილის სწეულებანი, 10-2-მისი.
  - დ. ა. ზედმედიანი—ნერვებისა და შინაგანი, 12/1/2-1/2 საათ.
  - ა. 6. შაბინაჰი—თვლისა 11-12 საათ.
  - 3. ლ. მარკვიანი, საღვთაქრო. —12/1/2-1/2 საათ. სამშაბათობით 3-4.
  - ი. დ. ზემთაშვილი—სიფილისისა, კანისა და სხვადღესი—1 1/2-2 საათ.
- საღამოთი:**
- ი. 6. თუშანიშვილი—ღედათ სწეულებანი—5-6 საათ.
- სამკურნალოს აქვს საყოლი ოთახები.

კერძო სამკურნალო

ექიმის ნავსარდინისა

(კუთაში, ვორონოვის ქუჩის პირდაპირ) ავადმყოფთ იღებენ ექიმნი ყოველ დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დელიობით:

- 8. ა. ნავსარდინი. 11-12 საათ. საღვთაქრო, ვენერული (სიფილისის) და სხვადღესი ავადმყოფობანი.
- 9. ა. იმედიანი. 9-10 საათ. სწეულებანი: თვლისა, შინაგანი და ნერვებისა.
- 12. ი. პარანინაჰი—დილის 11-12 ს. ქალთა და ბავშვთა სენით ავადმყოფებს.
- ი. თ. პარანინაჰი. 12-1 ს. ყურისა, ყელისა, სტვირისა და გულის ავადმყოფობისა.
- ა. 3. პარანინაჰი. 1-1 1/2 საათ. შინაგანისა და ბავშვებისა.

საღამოთი:

- ი. თ. პარანინაჰი—5-6 საათამდე.
- ა. 5. შაპოვაჰი.—6-7 საათ. ნერვების ავადმყოფთ (ელექტროტრაჰ) და ვენერული და კანის სენით ავადმყოფთ.
- 8. ა. ნავსარდინი. 7 1/2-8 საათ.

რჩევა-დარიგებისა და რეცეპტების დაწერის ფსი ათი შუბრი. დარიბთათვის უფასოდ; მისი კონსილიუმისა და ოპერაციებისათვის—მორიგებით.

დამიხთხოვა: იძულებული შევიქმენი სხვა მდებარეებისათვის მიმებარა ბინის სათხოვნელად, იქიდან კიდევ წავედი უკანასკნელად კანტონაში და ვიციხე, არის თუ არა სადმე ადგილი-მეთქი; სამუხარობა, პასუხა არაო* მივიღე და დავრჩი ისევ უნუგეზოდ. მუხარებისაგან სასო-წარყვერებებში ჩავარდნილი მივდის დღეს ვებეტე ქუჩა-ქუჩა თვალ-ტყე-წინაირ; ბინაზე დაბრუნება ფიქრად არ მომსვლია და ან რისთვის უნდა დაბრუნებულიყავი ბინაზე? იმისთვის, რომ კიდევ გამეგონა ის, რაც ასახვევ გამეორებინათ ჩემთვის? მე თითონ ვიტანჯები ჩემის მდგომარეობით და რაღა საქრო იყო ტანჯვა გამეფიქრებინა მათის მოგანებით? მუხარებისა და ტანჯვის ვიტანდი... უკეთესი იყო დანა და შეეცადე გულში აბრა, ასე ცხოვრება აღარ შეეძლო... აი მართო ეს ფიქრი და დამჩრა თავში...

ქუჩაზედ შევბედი ერთ მოხუცე-ბული კაცს, რომელმაც თანაგრძობული გამოკითხვა ჩემი ამბავი. მე პა-

ახალი ამბავი

დღეს, 3 ოქტომბერს, მოხდებოდა კავკასიის სამხედრო-სასოფლო-სამეურნეო სსოფლოვის წევრთა კრება, კრება, სხვათა შორის განიხილავს სსოფლოვის საბჭოს მიერ მომავალ კავკასიის სამეურნეო სამრეწველო გამოყენების პროგრამის შესამუშავებლად შეკრებილ მასალებს.

სასჯელო საქმეთა სამინისტროში უკანაჰი აღუქრავთ იმის შესახებ, რომ განსაკუთრებული თავშესაზოვარი გამართონ იმ მცირე-წლოვან დანაშაულებათის, რომელნიც მცირე-წლოვან დანაშაულებათის არსებულს ახალშენებში ვერ გასწორებულან.

სასწავლო უწყების ყველა დაწესებულებამ განმარტება მიიღო, რომ დღეთა გიმნაზიისა და ინსტიტუტში 7-კლას დამთავრებული უფლებანი აქვთ პირველ დასაწყისს სასწავლებლებში მასწავლებლის ადგილი მიიღონ და არ უნდა მისახოვოთ, რომ უფროდ პირველ დასაწყისს სასწავლებლის მასწავლებლის თანამეწველ ყოფილიყვნენ ნახევარწლის განმავლობაში. ეს მოეთხოვებოდა მხოლოდ იმათ, ვისაც მზოლოდ დედათა პროგრამისა ან გიმნაზიის 3 კლასი დაუთავრებიაო.

კვირას, 15 ოქტომბერს, ტვილისის სათავად-აზნაურო ბანკის დარბაზში, დილის 11 საათზედ, მოხდება ქართულ-დრამატული სასოფლო-ავადმყოფის წევრთა

საფორმალ კრება

კრების საგნებია:

- 1, ანგარიში სასოფლოავადმყოფის წევრთა წლის მოქმედებისა,
- 2, ანგარიში სარევიზო კომისიისა,
- 3, გამგეობის მოხსენება ქართულ-თეატრის შერობის იჯარით აღების შესახებ,
- 4, არჩევანი სარევიზო კომისიის წევრთა,
- 5, არჩევანი სასოფლოავადმყოფის ახალ წევრთა.

(3-1)

ფელეტონი

მ. თ. ბ. რ. ბ. ა.

მ. გორგისა (შეზღვეა)

„მივიდით ქალაქ 5-ში, დავიქორე ჩემთვის ოთახი და ვცხოვრობდი რამდენსავე თვეს. ვიცილი ნამდვილად, რომ ჩემს „უკანონო ცხოვრებას თანამოგზაურს“ არავითარი ცხოვრების სასარგებლო არა ჰქონდა და ჩემ ხარჯზედ ცხოვრობდა, ჩემის უკანასკნელის შემდეგით, რაზედაც უფრო ვერ ვეუბნებოდი ჩემის გულკეთილობის გამო. საქმე იქამდე მიიღო, რომ ერთს ოჯახში შევედი უბრალო მოსამსახრედ და ძალიან მიხაროდა, იქნება რაგორმე თავი დავაწყო ჩემს მტარჯველს-მეთქი, მაგრამ ეს ასე არ მოხდა: ის ისევ დადიოდა ჩემთან და რადან არა განჩინდა, რასაც ვიშოვიდი, იმის მიჰქონდა. უკვე ჩემი ცხოვრება ისევ

*) იხ. „ივერი“ № 211.

გადა ჯან-სალი ქალი შიმშილით უნდა იკვადდეს თავსაო. შევიძლიან ცხოვრება მიმიღრესა და ფუფუნებაში, მეტადრე როგორც მოსულ ქალს, რომლის მსურველი ბევრი გამოჩნდებოდა. მხოლოდ ერთმა დღე-ერთმა იცის, როგორი ტანჯვა გამოვიარე, რამდენი სისხლ-ნარევი ცრე მლი დავღვარე, მაგრამ მიინც არ მიცემა ჩემ თავს ნება ვარყენილი ცხოვრება დამეწყო, თუმცა სასტიკი ვიტანჯებოდი; ერთის მხრივ სიცივე და შიმშილი იცემა, მეორეს მხრივ ფუფუნებით ცხოვრება! ოჰ, რა ძნელია ჩემთვის მისი მოგონება, რაც მაშინ მომიღოდა! თუმცა არც ეგლა ვარ სანატრელს მდგომარეობაში, მაგრამ მაშინ სულ სხვა იყო... შევგაროვე რაც რამ გამაჩნდა და ვთხოვე ჩემს ბინის პატრონს ვაეცადე ყველაფერი და აეღო რაც ცრე-გებოდა ჩემი შესახება; დანარჩენის ფულით გადასწყვიტე ისევ 3-ში დარბუნება. ჩემი ნივთები-კი ვაჭყლე ბინის პატრონს, მაგრამ მე ერთი გროშიც არ მომიცა და მივიდნავ

დამიხთხოვა: იძულებული შევიქმენი სხვა მდებარეებისათვის მიმებარა ბინის სათხოვნელად, იქიდან კიდევ წავედი უკანასკნელად კანტონაში და ვიციხე, არის თუ არა სადმე ადგილი-მეთქი; სამუხარობა, პასუხა არაო* მივიღე და დავრჩი ისევ უნუგეზოდ. მუხარებისაგან სასო-წარყვერებებში ჩავარდნილი მივდის დღეს ვებეტე ქუჩა-ქუჩა თვალ-ტყე-წინაირ; ბინაზე დაბრუნება ფიქრად არ მომსვლია და ან რისთვის უნდა დაბრუნებულიყავი ბინაზე? იმისთვის, რომ კიდევ გამეგონა ის, რაც ასახვევ გამეორებინათ ჩემთვის? მე თითონ ვიტანჯები ჩემის მდგომარეობით და რაღა საქრო იყო ტანჯვა გამეფიქრებინა მათის მოგანებით? მუხარებისა და ტანჯვის ვიტანდი... უკეთესი იყო დანა და შეეცადე გულში აბრა, ასე ცხოვრება აღარ შეეძლო... აი მართო ეს ფიქრი და დამჩრა თავში...

ქუჩაზედ შევბედი ერთ მოხუცე-ბული კაცს, რომელმაც თანაგრძობული გამოკითხვა ჩემი ამბავი. მე პა-

სუბის მიცემის ნაცვლად ვტიროდი... მან მითხრა, დამეშვიდებულიყავი და მის მეამბადა მისთვის ჩემი თავ გადასავალი. უკანაჰი განსაზღვრებულად მან მითხრა წაყულოდი სადმე ჩაის დასალევად და იქ მეამბადა ყველაფერი. მეც დავითანხდი, რადან მთელი დღე იყო არა მეამბადა რა... წავედი და რაც დამეშვიდი, ყველაფერი ეუბამე. დამიბრა, დავგზარე, რაც შევიძლებოდა, მხოლოდ სამხედრო-ლო ჩემი საყვარელი უნდა განდევნილიყავი... ამან გამაბრაზა და თან გამაძინა კიდევ. ვერ მოვახერხე, რომ არ გამეცინებოდა. მირჩია, ბინა დამეპირა სადმე მოაზრებულად აღმინებთან, რომ იქ ახალგაზრდას არ ყოფილიყო; დანარჩენის ზრუნვა თითონ იცისო, ვუპასუხე, რომ მოვიფიქრებ და ერთის კვირის განმავლობაში პასუხს შევაცუბინებ-მეთქი. ბოლოს დავსთანხმდი მის წინადადებას, დაჯანსაღების მიტოვა, რომ ჩემი მდგომარეობა დახმარებას მსაქროვებდა... ცხლად და საბოლოოდ დაცემას ასე ცხოვრება

ველ სისხლის სამართლის დეპარტამენტიმ განახლდა საქმე რაჭის მაზრის სოფელ ტრავის მცხოვრების გულის სისხლის ბუკისას დამატებით, რომელსაც თავისისვე სოფლის მცხოვრებელმა ნესტორ მუსყვანის მიერ აღაპყრობა. ქუთაისის ოლქის სასამართლოს დამწესებულ უფროსის ხისას დამატებით და განაწესებულა იმისთვის თუ ვინმე სოფელ ტრავის-უბრატკისას ჩამორთმევა და მ წელი მართლად გამაწმინდებულ რაჭისმა კაცსა. სამსამართლო პალატამ დაამტკიცა ოლქის სასამართლოს განაჩენი.

ამ დღესვე განახლდა კიდევ სამსამართლო პალატის სესიის მაზრის სოფ. საჭადავის მცხოვრების დავით განაგრძეს ძის კაცისას საქმე. კალაქის კალაქთან გულშეაღიან მთავრობის დასამტკიცებ ქუთაისის ოლქის სასამართლოს განაჩენი, რომელთაც პალატამ დაამტკიცა მისთვის თუ ვინმე სოფელ ტრავის-უბრატკისას ჩამორთმევა და ციხისათვის შორეულს ადგილებში კაცსახება.

ახალ არტისტების ბაზრობა

შაბათს, 30 ოქტომბერს, ქართულის დრამატული საზოგადოების გამგეობამ გამოსაცდელი წარმოდგენა გაიმართა იმ უმარტო კაცთა და პათიარების, რომელნიც ახლად აბრუნებ სტრანჯერ შესვლის წარმოსადგენ დაწინაურებული იყო ოთხი შემდეგი პიესა: 1, „სირცხელი“, კომედია 1 მოქმე, 2, „თუღმარობა ალბათი“, ვოდი 1 მოქმე, 3, „თავგადასმედი“, ვოდი 1 მოქმე, და 4, „ძალიად ავაზაჩი“, კომ. 1 მოქმე. ეს პიესები ახალია და, ვგონებ, ოთხივე რუსულენოვან არის დახელოვებული. კომპეტენტმა ძალიან კარგად ჰქვია, რომ ახალი პიესები დანიშნა ამ დღისთვის, რადგანაც ახალ უნახვად პიესათ უფრო ადვილი შეიძლება გამოუტყდეს არტისტის ნიჭისა და უნარის შეტყობა.

უბრალოდ ყოფილი უნდა შევიწინათ, რომ ამ წარმოდგენამ საზოგადოდ, თუ მივიღებთ მხედველობაში იმას, რომ სტრანჯერ ხამი და გამოუტყდელი მოთამაშენი იყვნენ, კარგად ჩაიარა. რუსული ეგვიპტე, მაგრამ იმას-კი არ კითხულობდა, თუ სად ვმოულომდი ფულს. იქიანობისაგან დაბრუნებული მე სრულიად აღარ ვიკეთებდი ურადღების ჩემს წყნებას; მეტყუარა ხოლმე, მაგალითად, რომ ესა და ეს ტანისამოსი მომიხდება; და მეც ორი სამის დღის განმავლობაში უფროდ ვიყავი ამ ტანისამოსს. წინაღ არ მიწოდდა თავი გამეყინება ლუკა-პარისთვის და ცხლია თვის მისის ყინის დასაკმაყოფილებლად ვედიდი. როგორი დაბრმავება და სისულელეა? ამას მალე მიხვდები. მან მალე გაიგარა ჩემზედ გულს; დროს ვეღარ მპოულობდა ჩემთან სამყოფელად და ხშირად სხვადასხვა წოდების ქალებთან ატარებდა ქვეს. ვკვირდებოდი იქიანობა; დღესანს ვიტანებ, მაგრამ ერთხელ მოგვივიდა უსამართლობა და ვიხიე მომწარბავა და სავალდებო. სრულიად აღარ მებრუნდებოდა; ჩემი თავი მეტყუარობა, რომ იმისთანა უჩველი დამაინისთვის დივილუმე პათოსს ნება.

ვცხოვრობდები ისევ მართა; ვმუ-

ლიად არ მოველოდი, რომ ხამი არტისტები ასე მოყვარულად და შედარებით კარგად წარმოადგენდნენ თითო მოქმედებებს, მხიარულ ვიცილებდნენ. წარმოდგენა ბევრად უკეთ ჩაივლიდა, რომ რეჟისორს მეტი მუყაბობა და მეტადინებობა გამოეჩინა ახალგაზრდა არტისტების მომხიარულების დროს.

ამ გამოსაცდელ წარმოდგენაში არც ერთი ძველი არტისტი არ იღებდა მონაწილეობას, სულ 12 ახალი მოთამაშე იყო. ამათში ყველაზედ მეტად საზოგადოების ყურადღებას შემდეგთ მიიქცეს: ქათა შვილიშა, ანთემა, სირატი და ბანი ავანოშვილი, მირიანოვა, მურვანაშვილი და ი. იმედაშვილი. კერძოდ ამ პირველმა საზოგადოებას, რომ ქაი მიღვანი სასარგებლო და გამოსადეგი მსახიობი იქნებოდა ჩემის სტენისა. ამ ახალგაზრდა მსახიობს ყველაფერი ხელს უწყობს ამისთვის: მწვენიერი ტანადობა, კარგი, მგლოდიური ხმა, მომიერი და თავდაპირველი მიხერამობა. წარსულ შაბათს ქაინა მიღვანმა ისე წარმოადგინა თავისი როლი, რომ გამოსაცდელ მსახიობს ემსგავსებოდა. შემდეგ ყურადღებას იქცევდა ქაინა ანთემა. ამ მსახიობსაც თავი კარგად და თამაშად ექორსებოდა; გამოთქმა მყოფი და გარკვეული ჰქონდა. თუ პირველ წარმოდგენაზედვე ასე კარგად ჩაატარა თავისი როლი ქაინა ანთემა, იმედი უნდა ვიქონიარო, რომ შემდეგ მეტი უნარისა და ნიჭის გამოიჩინოს.

რაც შეეხება მამაკაცებს, ოთხნი შემოდ დასახლებულნი ახალგაზრდა მსახიობნი სასარგებლონი იქნებიან ჩემის სტენისათვის. ამათში ბანი მირიანოვა, თუ-კი ეცდება ამ შრომას ადრე და დაეხმავს, შესძლებს უფროსინო ადვილი დაქრის ჩემ მსახიობთა შორის. ბანი ავანოშვილი, მურვანაშვილი და ი. იმედაშვილი თანამშობას ამ თავითვე დაკვირვება და მეტადინებობა ეტყობა.

დასასრულ უნდა შევიწინათ, რომ ერთის წარმოდგენით ახალგაზრდა მსახიობთა ნიჭის საყვებობა დავსებთ შემუძლებელი. შეიძლება ზოგიერთ შობად; ორს ოჯახში ქალები მოგნათლე; ერთი მათგანი უკანონოდ შობილი იქნება, დღე მისი ძიხად წავიდა და იგივე მე ავიყენე ვასარღვლად. ისე უმეცრე ამ ბავშვს, რომ არაინ არ დაიჯერებდა, თუ ეს ბავშვი ჩემი საკუთარი არ იყო. ვასწარბდ მუშობასაც და ბავშვის დედობრივის ზრუნვით მოვლასაც. ასე ვიკხოვრებ ოთხს თვის; ბავშვი ავად გახდა და გარდაიცვალა თორმეტი დღე იყო ავად და ამ ხნის განმავლობაში თვლი არ მომიხუტეს. ვერც მკურნალებმა და ვერც წამლებმა ვერაფერი ვერ უშველეს. ბავშვი დავმარბე ჩემს უკანასკნელ შეძლებით, ავიყენე კუმო ყვეალებით და ისე ჩავაყენე მოწაში. ისე იწევა დავმარბე ნათლული და ისევ მართად-მართოდ დავარბი. მეორე ნათლული არ მიყვარდა და არც მირავარს. თუ რასმე ვშველი, ისე, როგორც ნათლია და არა სიყვარულით.

დაიხ, ისევ მართად დავარბი! ბიწა ვგვარინი მქონდა; შემოვიყვანიე

ამ ახალგაზრდა მსახიობთაგანს დრამატული როლი უფრო ცხარეზობდეს, ვიდრე კომედიური, შხაბას-კი, როგორც ვთქვით, ოთხივე პიესა მხიარული ვოდევილები იყო.

თეატრის მართანა

ქუთაისი. კვირას, 24 სექტემბერს, ქუთაისის ქართულმა სენამ პირველი გააცოცხლა რუსეთის გამოჩენილი დრამატული მწერალი ოსტროვსკი, რომელიც რუსეთის სტენის სიმღერებსა და სიმღერებს შეადგენს. არა მგონია სადმე ისეთი დასი მოიპოვებოდეს რუსეთის მიერაღიწილს დაბაქალაქებში, რომ ამ საყვარელი ავტორის პიესები არ დაეღვათ. სიმპერატორო თეატრის დირექტორ ხომ სულ მისი პიესებით იყილობს თავს, არც ახალი პიესები, ოსტროვსკის სახეებითა მქონდა შესწავლილი თავისი ხალხის ზეგეულები, მისი საქართველო და გულის პასუხი და ყოველთვის დარჯად უღდა საზოგადოებაში ახალ მოძრაობასა და მიწადაცხადებების საკეთილდღეოდ. 24 ამ თვეს წარმოადგენილი ხუთ-მოქმედებანი კომედია „შემოსავლანი ადგილი“ ერთ საუკეთესო პიესად ითვლება რუსული სტენის რეპერტუარში.

დღეი ხანი მას აქვთ, რაც პირველად ტურისში ქართულმა დასმა წარმოადგინა ეს კომედია; ქუთაისში კი პირველად ესენა ნახა მთავრობებმა. ამისათვის ურიგო არ იქნება მოკლედ გავაცნო მკითხველს მისი შინაარსი. ერთის მხრივ გამოყვანილი სამსახურში დაბრუნებული და გამოცდილი მოხელე კანცელარიის უფროსი ვიშნევსკი (ბ. ქვლიაძე) და მისი ხელქვეითი მოსამსახურენი- მოხუცი აქი იოსვი (ბ. ალექსი- მესხიშვილი) და ახალგაზრდა ბელოვსკი (ბ. აყურელი) და მეორეს მხრივ ვიშნევსკის ძისწული, ახალგაზრდა ქალი (ბ. დ. ჩარკვიანი). ერთი მხარე წარმოდგენილი ძველი დარბი იდეალებისა და აზრის მიმდევარ მოხელეთა და მეორე კი ახალი თაობის მიმართულების მოტრფილეთა. ძველები ძველად ბურად სცობიან, ძველს ზასად ადგანან და, რაც შეიძლება,

ამხანავედ ერთი ქალი, რომ უფრო ადვილად მეცხოვრება და მხიარულდება მქონდა. ამხანავე ქალი შეუხვდა კარგი და მხიარული, ცოცხალი და ამისთან შემეწინარი მეყვარული, მაგრამ სანატრელს მდგომარეობაში-კი არ იყო, თუმც მდიდარის კაცის საყვარელი-კი იყო. სა- მუშაო ბევრი მქონდა და საკვარი მანქანა კი არა. ჩემი მანქანა კულად იდგა; ამ დროს მე საქართველო მქონდა და ადგილზედ მაქვანა იმას გადამეკი სანსარად. როგორც დავიწყებთ მეუშობა. ჩემი შევიდობიანს ცხოვრების არაფერი არღვევდა, იმის საყვარლისა გარდა, რომელიც ხანდახან ამხანაგებს მოიყვანდა და ჩვენთან ატარებდა ხოლმე დროს. იმით წყნად მართავ ვიყავი; ვერც ერთი მათგანმა ვერ გაიტყა ჩემი გული. ხანდახან ჩემ ამხანაგ ქალთან ლაპარაკი დროს ვიტყვოდი ხოლმე, რომ მეც ცხოვრობის საგანი დავარგული მაქვს და ამიტომ არავის უყვარება არ შემიძლიან-მეთქი. ნუ- ვთქვით მართლა ეს შესაძლებელია?.. დაიხ, მიყვარდა მე უმანკო ქალწული

თავის ხერხსა და გამოცდილებას მისთვის ხმარობენ, რომ შემოსავლიანი ადგილი ხელთ იგდონ და ქართული სიმღერე შეიძინონ. ზოგს მათგანს (ი. სტენს) და ვიშნევსკის) ეს გულის წაღილი შემსრულებია კიდევ და ზოგი ცხლა ცხლაზედ და სტენლოს უფროსი თავი შეუყვაროს, რომ იმასაც გაუთნეთეს ეს ბედნიერი დღე და შემოსავლიანი ადგილს თავზე დააჯდეს. ეს ახალი ბედნიერების მებნელი ბელოვსკი იყო. ამ უკანასკნელს საცოლო უნახავს და რაკი ცოლ შევილიან კაცს რიგინი ცხოვრება უნდა, იოსვის დახმარებით სტენლოს უფროსის ადგილს ჩაივდეს ხელში და დაიწყებს ქართულის ხეცებს. ქალიც უმაღლესი სწავლა მიუღია, უნივერსიტეტში დაუთავრებია და თავის ბიძასთან შესულა კანცელარიაში სამსახურისათვის. ეს ყმაწვილი კაცი სწავლით აღტურვილი და პათოსიანი გულისა და გრძობის მქონე გომოდის ცხოვრების ასპარეზზედ. იგი ზიზილი უყურებს თავის უფროსებში მოქმედებას, ჰკითხავს და ახატავს უპატიონო საშუალებით შეძენილ მათს ცხოვრებას და სიმდიდრეს და იმ იმდენად სკოცხობს, რომ მისი შრომა საქართველოში პურის მოსაპოვებლად. პირველად თვეში ათს მანეთს დებულობს და რაკი კანცელარიაში ახალი ადგილი იხსნება, სთხოვს ბიძას ამ ადგილზედ იგი დანიშნოს, რასაკვირველია, მისთვის-კი არა, რომ ქართული იყო, არა, უფრო მისთვის, რომ ჯამაგირიც მეტი ექნებოდა და საშუაარც სხვა გვარი ექნებოდა, ვიდრე ესა. თავის თავს როგორც მე გაიტანდა, მაგრამ ყალბსაც საცოლო უნახავს, შეჰკვირება ერთი დარბი ოჯახის ქალი და უიმისოდ ცხოვრება აღარ შეუძლიან, მაგრამ ვიშნევსკი არ თანაუგრძობს ქალიცის თხოვნასა და უარს ეუბნება: „ის ადგილი შენისთანებისათვის არ მიწადია“. — რასაკვირველია, ქალიც ამაყად და ურჩად ექცევა ბიძას და ეს უკანასკნელი-კი მიჩვეული იყო ქვეშევრდომთან მორჩილებას, პაუვისა და პირველობას. ქალიცმა როგინა ჯამაგირი ვერ იშვანა, მა-

გრამ ცოლი მიინც შეერთო. ქალიც და ბელოვსკი ორთავე ერთი ოჯახიდან ირთვენ ქალებს. კუკუ- შეინის ქვირის (ქ. ჩაქოვანი) ჰყავს ორი გასათხოვარი ქალი: იულიანა (ქ. გვეტაძე) და პოლინა (ქ. ჩხეიძე), ორთავე მომპყვრებელი დედასთან ცხოვრება და, ვინც უნდა იყოს, სულ ერთი, გაჰყვებიან. ერთი მათგანი, იულიანა, უფრო ეშხაკი ქუვის პატრონია და მტრე გაეგება ცხოვრების გემო და დანიშნულება, მეორე, პოლინა, უფრო ბავშვური ხასიათისა და ზნე-ვეულებიანია, სერიოზულ საგანზე ბაისარ ეტყობა და, როგორც თვით ილიანის, ცოტა სულელი და უსწავლელია.

პოლინას რითაც ცოლიც და იულიანას ბელოვსკი. უკანასკნელი შემოსავლიანი ადგილზედ ბიძაზედ და ცოლსაც კარგად აცხევის და ახურავს. ერთი სიტყვით, როგორც მოდა მოითხოვს, ისე სცხოვრობენ. ქალიც-კი საკმაო ცხოვრების სახასის ვერ მპოულობს. შთილი დღე გარეთ დადის, მუშაობს, ცოლი მართოდ ჰყავს შინ მოტყუებული და დარბად სცხოვრობს, ახალგაზრდა პოლინას ასეთი ცხოვრება მოსწყინდება. ქალიც იმედიან ჰქონდა, რომ რაკი პოლინა სა- მუდამოდ მისთან იქნებოდა, თავისს ქუთუხედ გამოპზრილი, სწავლასა და მის განვითარებას შეუდგებოდა, მაგრამ ვიღის ცეცხლს სასწავლებლად, როდესაც გამოტყუებული კუკუ დღით უფროსად ითხოვდა და მთელი დრო ამ საზრდოს შოვნას უნდებოდა. პოლინა დარბი ცხოვრება იცოდა დღე მისცა და მისა და- მაც. ორგვე მოვიან პოლინასთან და ავეცდრინ მას, რატომ ქვარს არ მოსახიბე უკეთ ვაცხოვროსო. დაარჯებენ და ასწავლებენ, რომ ქვარს ვეყვაროს და დედასთან ვადვიდეს; თუ ქალიც შემოსავლიანი ადგილს არ ითხოვს და ცოლს ისე არ აცხოვრებს, როგორც სხვები აცხოვრებენ. მოსკლისათავე ქალიც თავს დაესხმინა სიღებრი და ცოლი. განსწლბული სიღებრი უმეწიურით სიტყვებით ისწავლის ცდივის საქციელსა და ამისათვის ეს უკანასკნელი სიღებრს სახელი გან ვაძლავს. მაგრამ აქ პოლინაც მან ყოველ დღე დაიწყო ჩემთან სიარული. ვიცილი მის მოსკლის ცოლი და მოუთმუნად ველოდი ხოლმე, იმასაც ველოდი, სწორედ ის მოსკლ: 24 წელსამ იმასთან დავიწყე ცხოვრება. პირველში ძლიერ არ მიყვარდა; მაგრამ ისე შეგნევი თანდათან, რომ იმის უნახავად ვეღარა ვძლებდი. ვიცილი, რომ ის მისხიურად და თავისუფალი დრო ცოტა ჰქონდა, მაგრამ, როცა ჩემთან არ იყო ხოლმე, საშინლად ვიტანჯებოდი. ოჯახურად ვცხოვრობდი, ვცდილობდი, რომ იმას ზარალი არა ჰქონოდა რა ჩემ- დგანაც, ვმუშობდი და მუდამ მისის სიამოვნებისათვის ვტრფუნივდი.

ს. რაბაქიძე (დასასრული იქნება)

ლოს სიყვარულით, მაგრამ დღე-კაცის ვენებათა დღეღას ადგილი არა ჰქონია ჩემს სიყვარულში. ველოდი ვნებათა დღეღას სადეს სიყვარულს, როგორც რაიმე სასიამოვნოს, რომელიც მზრუნველდ უძებრებს ადამიანს, მაგრამ მართლად ვეცილებოდა, რომ იმის ველოდი, მაგრამ ჩემ გარს მყოფთა შორის ყველა ვაბევი ამ ნაირი სიყვარული. ვერც ერთი მათგანმა ვერ გაიტყა ჩემი გული. ხანდახან ჩემ ამხანაგ ქალთან ლაპარაკი დროს ვიტყვოდი ხოლმე, რომ მეც ცხოვრობის საგანი დავარგული მაქვს და ამიტომ არავის უყვარება არ შემიძლიან-მეთქი. ნუ- ვთქვით მართლა ეს შესაძლებელია?.. დაიხ, მიყვარდა მე უმანკო ქალწული

ლოს სიყვარულით, მაგრამ დღე-კაცის ვენებათა დღეღას ადგილი არა ჰქონია ჩემს სიყვარულში. ველოდი ვნებათა დღეღას სადეს სიყვარულს, როგორც რაიმე სასიამოვნოს, რომელიც მზრუნველდ უძებრებს ადამიანს, მაგრამ მართლად ვეცილებოდა, რომ იმის ველოდი, მაგრამ ჩემ გარს მყოფთა შორის ყველა ვაბევი ამ ნაირი სიყვარული. ვერც ერთი მათგანმა ვერ გაიტყა ჩემი გული. ხანდახან ჩემ ამხანაგ ქალთან ლაპარაკი დროს ვიტყვოდი ხოლმე, რომ მეც ცხოვრობის საგანი დავარგული მაქვს და ამიტომ არავის უყვარება არ შემიძლიან-მეთქი. ნუ- ვთქვით მართლა ეს შესაძლებელია?.. დაიხ, მიყვარდა მე უმანკო ქალწული

ლოს სიყვარულით, მაგრამ დღე-კაცის ვენებათა დღეღას ადგილი არა ჰქონია ჩემს სიყვარულში. ველოდი ვნებათა დღეღას სადეს სიყვარულს, როგორც რაიმე სასიამოვნოს, რომელიც მზრუნველდ უძებრებს ადამიანს, მაგრამ მართლად ვეცილებოდა, რომ იმის ველოდი, მაგრამ ჩემ გარს მყოფთა შორის ყველა ვაბევი ამ ნაირი სიყვარული. ვერც ერთი მათგანმა ვერ გაიტყა ჩემი გული. ხანდახან ჩემ ამხანაგ ქალთან ლაპარაკი დროს ვიტყვოდი ხოლმე, რომ მეც ცხოვრობის საგანი დავარგული მაქვს და ამიტომ არავის უყვარება არ შემიძლიან-მეთქი. ნუ- ვთქვით მართლა ეს შესაძლებელია?.. დაიხ, მიყვარდა მე უმანკო ქალწული

